

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/133/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314204622
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5314204622.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Róberta Urbana, v spore žalobcu: P. T., nar. XX.X.XXXX, bytom X. XXXX, W. B. W., právne zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Milan Chovanec, s.r.o., so sídlom Vojtecha Tvrdého 17, Žilina, proti žalovanému: T. T., nar. XX.X.XXXX, bytom X. XXXX, W. B. W., právne zastúpenému Mgr. Dr. Antonom Kušnírom, advokátom so sídlom Y. G. XX, Z., o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, na základe odvolania žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Čadca č.k. 5C/92/2014-174 zo dňa 1.3.2018, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobca má voči žalovanému **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1.Napadnutým uznesením (jeho výrokom I.) okresný súd (ďalej v texte aj ako súd prvej inštancie) s poukazom na § 251, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100%.

2.Vychádzal pritom z plného procesného úspechu žalobcu, ktorý dosiahol zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva rozhodnutím súdu a to presne takým spôsobom, na akom sa márne pokúšal dohodnúť so žalovaným pred podaním žaloby a aký následne navrhol i v súdnom konaní, t. j. prikázaním nehnuteľnosti do jeho výlučného vlastníctva s povinnosťou zaplatiť žalovanému náhradu vo výške 12 000 eur.

3.Ďalej súd prvej inštancie konštatoval, že v konaní taktiež vznikli trovy Slovenskej republiky, zastúpenej Okresným súdom Čadca, a to z titulu použitia slúžneho motorového vozidla na účely vykonanej ohliadky na mieste samom (W. B. W. dňa 29.09.2015). Nakoľko Civilný sporový poriadok výslovne neupravuje problematiku trov konania, ktoré v konaní vzniknú štátu (tak, ako to bolo za predchádzajúcej právnej úpravy), postupoval podľa ustanovenia zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu - článok 4 ods. 1, § 258 ods. 1, § 259 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Na základe toho priznal Slovenskej republike nárok na náhradu trov konania proti procesne neúspešnému žalovanému v rozsahu 100%.

4.Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalovaný a domáhal sa jeho zmeny v oboch výrokoch a to tak, že nebude priznaná náhrada trov žiadnemu z účastníkov konania, resp. žalobcovi a žalovanému bude uložená povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne trovy Slovenskej republiky. Okresnému súdu vytýkal, že nesprávne aplikoval § 255 ods. 1 CSP. Otázku ne/priznania trov mal posúdiť podľa § 257 CSP, pretože medzi účastníkmi sporu existovalo viacero súdnych sporov v rámci vyporiadania spoluvlastníctva, pričom obdobne postupoval súd aj v konaní o vrátenie daru medzi matkou žalovaného a žalovaným, kedy napriek späťvzatiu návrhu zo strany matky (sp.zn. 4C/109/2014), nepriznal žalovanému patriace trovy konania s odôvodnením, že sa jedná o dôvody osobitného zreteľa, ktoré súd videl v okolnostiach

prípade, a to hlavne v účastníkoch konania, nakoľko išlo o príbuzenský vzťah, a zároveň v ekonomických okolnostiach. Aj medzi žalobcom a žalovaným sa jedná o blízky príbuzenský vzťah (bratia), navyše žalovaný bol už samotným rozhodnutím súdu o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva finančne ukrátený, nakoľko hodnota vyporiadacieho podielu bola značne podhodnotená, a to vzhľadom na nemožnosť uplatnenia si náhrady za práce, ktoré žalovaný vykonával na vlastné náklady na nehnuteľnostiach, ktoré pripadli rozhodnutím súdu do výlučného vlastníctva žalobcu. Napriek uvedenej skutočnosti nepodal opravný prostriedok proti rozsudku o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva hlavne z dôvodu, aby predišiel ďalším sporom medzi účastníkmi.

5. Podľa odvolateľa nie je pravdou, že by nechcel pristúpiť k riešeniu sporu mimosúdnou cestou. Žalovaný bol k dohode ochotný pristúpiť, avšak so zohľadnením aj jeho požiadavky, a to vybudovaním prístupovej cesty ku garáži z dôvodov, na ktoré žalovaný v konaní poukazoval a dostatočne ich zdôvodňoval. Z uvedeného je zrejmé, že podiel na vzniku a priebehu sporu mali obaja účastníci, čo zakladá jeden z dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP. Toto ustanovenie má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, teda na dosiahnutie spravodlivosti pre obe strany sporu, pokiaľ ide o vedenie súdneho konania a jeho výsledok.

6. Súd nezobral pri vyporiadaní spoluvlastníctva, ako aj pri výroku o priznaní trov žalobcovi do úvahy ani ekonomické okolnosti na strane žalovaného a to zdravotný stav jeho manželky, ktorá má vážne problémy. Žalovaný sám vo svojej rodine vyživuje štyri osoby z jedného príjmu zo závislej činnosti, nakoľko jeho manželka je na invalidnom dôchodku, čo bolo súdu známe v prejednávanej veci pri riešení otázky prístupovej cesty z dôvodu sťaženej mobility manželky žalovaného.

7. Hlavné dôvody prečo žalobca pristúpil k návrhu na vyporiadanie spoluvlastníctva neboli reálne na strane žalovaného, nakoľko mu predchádzalo viacero sporov iniciovaných špekulatívne hlavne zo strany žalobcu, ktorý sa už v predchádzajúcich konaniach snažil prostredníctvom matky prinúť žalovaného, aby sa vzdal majetkových podielov na nehnuteľnostiach v prospech žalobcu. Reálne spory by nemuseli medzi účastníkmi existovať, pokiaľ by došlo k tolerancii vlastníctiev jednotlivých účastníkov. Medzi účastníkmi konania sú naštrbené osobné vzťahy dlhodobo od momentu, kedy matka účastníkov po smrti svojho manžela, otca žalovaného, si uzurpovala v dedičskom konaní aj také majetkové práva, na ktoré prislúchalo právo iba ostatným dedičom - deťom poručiteľa. Od uvedenej doby zvyhodňuje jediného dediča, a tým je žalobca ako jeden z piatich oprávnených dedičov.

8. Záverom podľa odvolateľa mal v zmysle uvedených skutočností súd obdobne postupovať aj pri rozhodovaní vo trovách, ktoré vznikli Slovenskej republike a spravodlivo zaviazat' náhradou týchto trov oboch účastníkov konania.

9. V písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal žalobca napadnuté uznesenie potvrdiť. Primárne namietal oneskorené podanie odvolania. Napriek tomu sa k jeho obsahu vyjadril i vecne, keď uviedol, sa s ním v plnom rozsahu stotožňuje, nakoľko bolo vydané na základe znalosti priebehu konania, ako aj jeho snáh pred začatím konania k vyriešeniu sporu mimosúdnou cestou, pričom odvolateľ neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa sud prvej inštancie nevysporiadal.

10. Žalobca zdôraznil, že v konaní nie sú dané žiadne dôvody osobitného zreteľa, pričom poukázal na svoje podanie zo dňa 31.03.2014, ktorým navrhol žalovanému zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva s výškou výplatku 12000 eur. Žalovaný reagoval vyjadrením doručeným dňa 15.04.2014, v rámci ktorého prezentoval jednoznačne zamietavú odpoveď, t.j. že svoj podiel predať nechce. Okrem žalobca toho pripomenul chronológiu jeho snahy o dohodu so žalovaným a dôvody, pre ktoré k dohode nedošlo.

11. S ohľadom na to nie je podľa žalobcu možné akceptovať tvrdenie žalovaného, že by pozície účastníkov konania mali byť zhodné, a že by žalovaný s návrhom súhlasil. Návrh žalobcu pred začatím konania a ani po jeho začatí sa nemenil, žalovaný zbytočne zapríčinil vynaloženie nákladov žalobcu na vyhotovenie znaleckého posudku. Súd žalobcovi v celom rozsahu vyhovel a z uvedeného dôvodu trvá na nároku na náhradu trov konania.

12. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitimovaná strana sporu (§ 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 379 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) uznesenie okresného súdu potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne.

13. Správnym je vyhodnotenie východiskových okolností ako i nadväzujúci záver okresného súdu o procesnom úspechu (žalobcu), ktorý (úspech) sa v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva posudzuje/určuje (napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 4M Cdo 10/2012) na základe

porovnania navrhnutého/požadovaného spôsobu vyporiadania podielového spoluvlastníctva (tou-ktorou stranou sporu) s konečným spôsobom vyporiadania zvoleným súdom prvej inštancie. Z tohto hľadiska - s ohľadom na absolútnu zhodu (napriek nesúhlasu žalovaného) žalobcom navrhutej alternatívy vyporiadania vrátane sumy výplatku s rozhodnutím okresného súdu - totiž nemožno dospieť k inému záveru než o plnom procesnom úspechu žalobcu.

14. Preukázanou súčasne je aj (podstatná) skutočnosť, a to že identickým spôsobom sa žalobca snažil spoluvlastnícke vzťahy so žalovaným neúspešne riešiť už v štádiu pred podaním žaloby na súd. Sám odvolateľ, napriek tomu, že sa snaží podsúvať svoj (údajný) súhlas s mimosúdnym riešením sporu, v rozpore s tým v ďalšej časti svojho odvolania poukazuje na svoje požiadavky, neakceptovanie ktorých viedlo k tomu, že k mimosúdnej dohode nedošlo. Práve v tejto skutočnosti - t.j., že súd rozhodol v zmysle žalobného návrhu žalobcu a teda neuznal protinávrhy žalovaného - je založený/daný určujúci prvok procesného úspechu žalobcu (z pohľadu trov konania).

15. Možno teda čiastkovo uzavrieť, že otázka procesného úspechu v predmetnom konaní je vyriešená jednoznačne v prospech žalobcu.

16. Nadväzne podľa krajského súdu nie sú v okolnostiach posudzovanej veci prítomné žiadne výnimočné dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by náhrada trov konania procesne úspešnému žalobcovi priznaná nemala byť.

17. Takýmto dôvodom predovšetkým nie je skutočnosť, že v inom konaní (na základe tam daných individuálnych okolností) súd takto voči žalovanému postupoval, t.j. nepriznal mu trovy z dôvodu, že súdny spor (o vrátenie daru) viedol so svojou matkou. Púha okolnosť (bez ďalšieho), že stranami sporu sú v súdnej veci bratia, nemá z hľadiska posudzovania nároku na trovy konania žiaden právny význam. Dôsledkom pripustenia takejto „logiky“ by bolo vytvorenie osobitnej kategórie subjektov - príbuzných, ktorý nie sú povinný uhrádzať trovy súdneho konania v prípade svojho neúspechu (len z dôvodu, že sú príbuznými). Ide o evidentne absurdnú a neakceptovateľnú úvahu.

18. Okolnosť, že si žalovaný nemôže nárokovať práce na nehnuteľnosti, ktoré vykonal, keďže nepodal opravný prostriedok proti rozhodnutiu súdu, je opäť len potvrdením procesného úspechu žalobcu (a procesnej taktiky žalovaného) a rovnako neodôvodňuje aplikáciu § 257 CSP.

20. Pokiaľ ide o tvrdené ekonomické okolnosti a zdravotný stav manželky žalovaného, uvedené ostalo v rovine (jednak) bližšie nešpecifikovaných a (resp. hlavne) nepreukázaných tvrdení.

21. Iné hodnotenie (tých istých) vznesených odvolacích námietok neprichádza do úvahy ani vo vzťahu k trovám štátu (bod 8 tohto odôvodnenia).

22. Z konštatovaného v súhrne vyplýva vecná správnosť napadnutého uznesenia ako dôvod jeho potvrdenia odvolacím súdom.

23. Výrok o trovách odvolacieho konania sa riadi § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP (plný procesný úspech žalobcu v odvolacom konaní).

24. O konečnej výške trov prvoinstančného (bod 22 tohto odôvodnenia), ako i trov odvolacieho konania ((bod 23 tohto odôvodnenia), rozhodne, po ich posúdení podľa § 251 CSP, súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 CSP. Možno v tejto spojitosti záverom - nad bezprostredne nevyhnutný rámec - poznamenať, že trovy ohľadky je prípustné považovať za réžiu súdu.

25. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu dovolanie **n i e j e** prípustné.